

A. Ściegi wewnętrzne

1. Ścieg przed igłą

Jest podstawowym ściegiem wykonywanym od strony prawej do lewej lub z góry na dół. Składa się z dwu jednakowej długości części, z których jedna jest widoczna na wierzchniej, druga na spodniej stronie materiału.

2. Ścieg fastrygowy.

Wykonuje się tak, jak ścieg przed igłą. Dłuższa część jest widoczna na wierzchniej stronie materiału fastrygowanego. Stosuje się do chwilowego łączenia dwu warstw tkaniny.

3. Ścieg stębnowy.

Powstaje w ten sposób, że przy wykonywaniu każdego ściegu cofa się igłę i wkłuwa w miejsce zakończenia poprzedniego ściegu. Na stronie wierzchniej widoczne są odcinki równe $1/2$ długości ściegu spodniego. Stosuje się w miejscach trudnych do wykonania na maszynie.

4. Ścieg za igłą.

Wykonuje się podobnie jak ścieg stębnowy. Różnica polega na tym, że cofa się igłę i wkłuwa w połowie odległości do poprzedniego ściegu. Na stronie wierzchniej widoczne są odcinki równe $1/3$ długości ściegu spodniego. Stosuje się przy fastrygowaniu bardzo grubych tkanin, aksamitów itp.

5. Ścieg pętelkowy.

Powstaje z kolejnego wykonania jednego ściegu za igłą i jednego ściegu przed igłą z niedociągniętą nitką w kształcie pętelki. Jest stosowany do przenoszenia konturów elementu wyrobu odzieżowego na drugą warstwę materiału i oznaczania form lub znaków spotkań. Inny sposób wykonania tego ściegu, to ścieg przed igłą z niedociągniętą nitką w kształcie pętelki.

6. Ścieg kryty.

Jest niewidoczny po stronie wierzchniej. Stanowi krótki odcinek nitki łączącej dwie warstwy tkaniny, z których jedna jest załapana do połowy jej grubości, a druga - za krawędź podwinięcia obrębu. Służy do podszywania obrębów.

7. Ścieg pikowy.

Łączy dwie warstwy tkaniny, z których spodnia jest załapana do połowy jej grubości. Służy do łączenia tkaniny wierzchniej z wkładem usztywniającym.